

ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Το λεωφορείο έκανε όπως πάντα το συνηθισμένο του δρομολόγιο. Ξεκινούσε απ' την πόλη στις τέσσερις και μισή και κουβαλούσε εργάτες και μαθητές, που καθημερινά κατέβαιναν στη Λευκωσία και το βράδυ γύριζε στο χωριό.

Ο μπαρμπα-Μιχάλης, εργάτης κι αυτός, γύριζε σαν όλους τους άλλους στο σπίτι του. "Ήταν καλοκαίρι κι ο ήλιος, μ' όλο που είχε αρχίσει να γέρνει πια, έκαιγε ακόμα στον ουρανό. Οι επιβάτες, όμως, μ' όλη την κούραση της μέρας, δε φαίνονταν καθόλου αποκαμψωμένοι. Μιλούσαν ζωηρά, συζητούσαν, σχολίαζαν τα γεγονότα. Ολόκληρο το νησί έδινε τώρα τη μάχη για τη λευτεριά και η μια πράξη ηρωισμού ακολουθούσε την άλλη.

Μονάχα ένα αγόρι, ως δεκάξι χρονών, καθισμένο πλάι στο μπαρμπα-Μιχάλη, δε φαινότανε να δίνει σημασία σ' ό,τι γινότανε γύρω του. Βυθισμένο σ' ένα βιβλίο διάβαζε, όλο διάβαζε. Μια δυο φορές ο μπαρμπα-Μιχάλης δοκίμασε να τον πιάσει κουβέντα, μα δεν τα κατάφερε. Κι όμως, ήτανε σίγουρος πως, το μελαχρινό παλικαράκι, του έριχνε πότε-πότε κρυφές ματιές. Μια κοιτούσε εκείνον και μια τη μαύρη πλαστική τσάντα που ο μπαρμπα-Μιχάλης κρατούσε στα πόδια του· μια μαύρη πλαστική τσάντα, που η κυρούλα του του' βαζε μέσα καθημερινά το μεσημεριανό του. «Αλήθεια, γιατί κοιτάει τόσο επίμονα τη τσάντα μου», συλλογίστηκε ο μπαρμπα-Μιχάλης και του ερχότανε ως την άκρη της γλώσσας να ρωτήσει.

Ξαφνικά, εκεί που το λεωφορείο, αγκομαχώντας, ανηφόριζε προς τα βουνά, φάνηκε στη μέση του δρόμου το «μπλόκο». Οι κουβέντες και τα μουρμουρητά μεμιάς σταμάτησαν.

- Οι Εγγλέζοι! Έχουμε έρευνα, είπε σιγανά ο μπαρμπα-Μιχάλης στο αγόρι που καθότανε πλάι του.

Τ' αγόρι φάνηκε σαν ν' ανησύχησε κάπως. Ανακάθισε στο κάθισμά του, έριξε μια γρήγορη ματιά στους Άγγλους, ξανακοίταξε τη μαύρη πλαστική τσάντα κι ύστερα βυθίστηκε πάλι στο διάβασμά του.

Στην πόρτα του λεωφορείου φάνηκε κιόλας ένας διερμηνέας και πέντε έξι οπλισμένοι Άγγλοι στρατιώτες.

«Όλοι κάτω, εκτός από τους γέρους και τα παιδιά» ήταν η διαταγή.

Μεμιάς το λεωφορείο άδειασε. Στη θέση τους είχανε μείνει μονάχα ο μπαρμπα-Μιχάλης, άλλοι τρεις γέροι και δυο παιδιά.

Οι Άγγλοι στρατιώτες ερεύνησαν όλους τους άλλους ένα προς ένα. Στο τέλος κράτησαν τρεις. Μαζί τους ήταν και το μελαχρινό αγόρι, που καθόταν πλάι στον μπαρμπα-Μιχάλη. Τους βάλανε σ' ένα στρατιωτικό αυτοκίνητο και κάνανε σινιάλο στον οδηγό του λεωφορείου να ξεκινήσει.

Τώρα πια κανένας δε μιλούσε. Κι ο μπαρμπα-Μιχάλης κοίταζε την αδειανή θέση πλάι του κι η καρδιά του ξεχείλιζε από λύπη.

«΄Αραγε θα’ χει μπλεξίματα το παλικαράκι;», αναρωτιόταν.

«Κρίμα τέτοιος λεβέντης να πάει χαμένος». Κι όσο το σκεφτόταν, τόσο πιο πολύ μεγάλωνε η λύπη του.

Σαν έφτασε στο σπίτι του, κουρασμένος κι ανόρεχτος, πήρε ν’ αδειάσει την τσάντα του. Μα, Θεέ μου, τι έκπληξη ήταν εκείνη! Κάτω απ’ την άσπρη πετσέτα και τα τσίγκινα πιάτα του ήτανε το δέμα... Το κοίταζε με απορία. Τ’ άνοιξε με χέρια που τρέμανε. Φυλλάδια! Πού βρέθηκαν τα φυλλάδια στην τσάντα του; Μα ξαφνικά θυμήθηκε. Το παλικάρι... Ο συνεπιβάτης... Το παλικάρι, που καθόταν πλάι του.

«Ο Θεός να σ’ έχει καλά, παλικάρι μου», ψιθύρισε και, κρύβοντάς τα στον κόρφο του, βγήκε στους δρόμους. Ένιωθε να’ χει φτερά στα πόδια του.

Α σκήσεις

A. Απαντώ τις πιο κάτω ερωτήσεις στο τετράδιο Μια ματιά στην Επικαιρότητα:

1. Πού συμβαίνουν αυτά τα γεγονότα; Ποια εποχή;
2. Ποιο ήταν το συνηθισμένο δρομολόγιο του λεωφορείου; Τι κουβαλούσε;
3. Για ποια θέματα μιλούσαν οι επιβάτες; Τι σχολίαζαν;
4. Για ποιο νησί μιλά το κείμενο; Ποια μάχη έδινε το νησί;
5. Τι έκανε το αγόρι μέσα στο λεωφορείο; Τι κοιτούσε συνέχεια; Γιατί:
6. Τι συνάντησαν στο δρόμο; Τι εννοεί ο συγγραφέας με τη λέξη «μπλόκο»;
7. Τι έκαμε το μελαχρινό αγόρι, μόλις κατάλαβε ότι θα γινόταν έρευνα;
8. Πώς συμπεριφέρθηκαν οι Άγγλοι στρατιώτες στους επιβάτες; Πόσους κράτησαν; Τι τους έκαναν;
9. Ποια ήταν τα συναισθήματα των υπόλοιπων επιβατών μετά την έρευνα;
10. Τι βρήκε ο μπαρμπα-Μιχάλης στην πλαστική τσάντα του, όταν έφτασε στο σπίτι του; Πού βρέθηκαν άραγε;
11. Γιατί το παλικαράκι κοιτούσε επίμονα την τσάντα του μπαρμπα-Μιχάλη;
12. Πώς ένιωσε ο μπαρμπα-Μιχάλης, όταν ανακάλυψε στην τσάντα του τα φυλλάδια;

B. Τι να’ γραφαν τα φυλλάδια που κουβαλούσε το παιδί στο λεωφορείο; Γράφω ένα δικό μου φυλλάδιο με το οποίο να καλώ τους συμπατριώτες μου σε αγώνα ενάντια στην αγγλική αποικιοκρατία. (10-15 γραμμές)

